ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'—ΕΤΟΣ ΙΗ'—ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7620
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210
Ἀριθμ. Τηλεφώνου 24—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀριθ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
12
ΜΑΡΤΙΟΥ 1937
Σελήνη 2 ἡμερῶν. Ἀνατ. ἡλίου 6.50 Δύσις 6.17.
Σωφρονίου μάρτυρος

Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Αἱ σκέψεις τῆς Κυβερνήσεως περὶ ἐφαρμογῆς νέου φορολογικοῦ συστήματος καὶ ἀνακουφίσεως τῶν λαϊκῶν τάξεων ἠκούσθησαν μὲ πραγματικὴν ἀνακούφισιν ὑπὸ τοῦ λαοῦ. Ἦτο καιρὸς πλέον νὰ ἐφαρμοσθῇ μία δικαία καὶ λογικὴ φορολογικὴ κλίμαξ ἡ ὁποία νὰ ἐπιβαρύνῃ τοὺς μεγαλεισοδηματίας καὶ νὰ ἐλαφρύνῃ τὰς ἄλλας βιοπαλαιούσας τάξεις. Διότι κατὰ τὸ ὑπάρχον σύστημα ἀπεδείχθη ὅτι ὁ μεγαλοεισοδηματίας καὶ ὁ πτωχὸς ἀστός, ἐφορολογοῦντο κατ' ὅμοιον τρόπον. Ἐπεβάλλετο πλέον νὰ ἐπιβληθῇ μία δικαία φορολογία, ὥστε ὁ ἐργάτης καὶ μικροεισοδηματίας ἀστὸς νὰ πληρώνῃ ἕνα ἐλάχιστον, τὸ δὲ μεγάλο εἰσόδημα νὰ συνεισφέρῃ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους τόσα ὅσα ἀπαιτοῦνται νὰ καλύψουν τὸ μέλλον νὰ προκύψῃ ἔλλειμμα ἐκ τῆς ἐλαφρύνσεως τῶν ἀπορωτέρων τάξεων. Καὶ τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ νέον Κράτος τὸ ὁποῖον ἐδημιούργησεν ἡ 4η Αὐγούστου.

Ἡ φορολογικὴ αὐτὴ ἰσορροπία ἐπεβάλλετο πλέον διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἀνίσως μέχρι τινὸς ἐφορολογοῦντο οἱ πολῖται Ἕλληνες ὑπῆρχον καὶ οἱ ἐπιτήδειοι, οἱ ὁποῖοι μεταχειριζόμενοι τὰς ἑκάστοτε καταστάσεις ἐπετύγχανον, ὥστε νὰ πληρώνουν ἐλάχιστα, δυσανάλογα πάντοτε πρὸς τὰ γενναῖα εἰσοδήματά των. Ἐκ τοῦ νέου μέτρου, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ ἐφαρμοσθῇ κατὰ τὸ νέον οἰκονομικὸν ἔτος ὄχι μόνον δὲν πρόκειται νὰ ζημιωθῇ ἡ ἐθνική μας οἰκονομία, ἀλλὰ τοὐναντίον ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς θὰ ἀνακουφισθοῦν αἱ ἄποροι τάξεις, θὰ ἐνισχυθῇ ὁ δημόσιος προϋπολογισμὸς διὰ τῆς δικαίας ἀναλογίας εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ὑποχρεωθοῦν αἱ εὐποροῦσαι τοιαῦται.

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΟΥ κ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΥ ΔΙΑ ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ

Ὁ παρεπιδημῶν ἀπὸ προχθὲς ἐν τῇ πόλει μας Διοικητὴς τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης κ. Λαμπρόπουλος μετέβη χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς τὸ ἐνταῦθα ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἡ ὁποία ὡς γνωστὸν ἤσκησε μέχρι τοῦδε τὴν ἀγροτικὴν πίστιν ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀγροτικῆς. Ὁ κ. Διοικητής, ἀφ' οὗ ἐζήτησε παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ὑποκαταστήματος κ. Ξαβ. Παπαηλιοῦ διαφόρους πληροφορίας σχετικῶς μὲ τὴν ἄσκησιν τῆς ἀγροτικῆς πίστεως ἐν τῇ περιφερείᾳ, ηὐχαρίστησε τοῦτον διὰ τὸ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον ἐπέδειξε ὑπὲρ τῶν ἀγροτῶν Ἀχαΐας, οἱ ὁποῖοι, ὡς τοῦ ἀνέφεραν εἶναι ἀπολύτως εὐχαριστημένοι.

Ἀκολούθως ὁ κ. Λαμπρόπουλος ἐπεσκέφθη τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως Συνεταιρισμῶν ὅπου ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Ἑνώσεως κ. Παπαδημητροπούλου, τοῦ διευθυντοῦ κ. Δασκαλοπούλου καὶ τῶν προέδρων τῶν Συνεταιρισμῶν.

Ὁ πρόεδρος καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς Ἑνώσεως, ἀφοῦ ηὐχαρίστησαν τὸν κ. Λαμπρόπουλον διὰ τὸ ὑπὲρ τῆς συνεταιριστικῆς κινήσεως ἐνδιαφέρον τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης παρέσχον εἰς αὐτὸν λεπτομερεῖς πληροφορίας περὶ τῆς πορείας τῶν συνεταιρισμῶν, τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν συνεταίρων, τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἀπὸ ἀπόψεως οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως καὶ τῶν ληφθέντων μέτρων πρὸς εἴσπραξιν τῶν χορηγηθέντων δανείων. Ἐκ τῆς ὅλης ἐκθέσεως ὁ κ. Λαμπρόπουλος ἔμεινεν ἀπολύτως εὐχαριστημένος συγχαρεὶς τοὺς ἡγουμένους τῆς ἑνώσεως καὶ τῶν συνεταιρισμῶν διὰ τὴν πίστιν καὶ τὸ πνεῦμα οἰκοκυροσύνης, ἡ ὁποία διέπει τὴν διοίκησίν των, ἡ ὁποία δύναται νὰ λεχθῇ, ὅτι ἀποτελεῖ διὰ τὴν Ἑλλάδα πρότυπον συνεταιριστικῆς ὀργανώσεως. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὁ κ. Διοικητής, ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν πρὸς τοὺς παρισταμένους τὴν ἀνάγκην ὅπως προπαγανδίσουν εὐρύτατα τὴν ἰδέαν τοῦ συνεταιρισμοῦ, τονίζοντες εἰς τοὺς μὴ εἰσέτι συνεταιρισμένους ἀγρότας τὸ συμφέρον, τὸ ὁποῖον ἔχουν νὰ ὀργανωθοῦν ἐν πνεύματι ἀλληλεγγύης διὰ νὰ παράσχουν καὶ εἰς τὴν Ἀγροτ. Τράπεζαν θετικωτέρας βάσεις οἰκονομικῆς καὶ τεχνικῆς αὐτῶν ἐνισχύσεως. Εἶναι καιρὸς—εἶπεν ὁ κ. Διοικητής — νὰ κατανοήσῃ ὁ ἀγροτικὸς κόσμος ὅτι ὠργανωμένος καὶ συνεπὴς ἐκπληρῶν ἀκριβέστερον τὰς ὑποχρεώσεις του θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ τύχῃ πάσης εὐκολίας ὥστε νὰ ἠμπορέσῃ, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Τραπέζης, ν' αὐξήσῃ τὴν παραγωγήν του, ν' ἀνορθωθῇ οἰκονομικῶς καὶ νὰ συμβάλῃ γενικώτερον εἰς τὴν τόνωσιν τῆς οἰκονομίας τοῦ τόπου.

Ὁ Πρόεδρος κ. Παπαδημητρόπουλος ἀπαντῶν εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Οἱ συνεταιρισμένοι ἀγρόται, κ. Διοικητά, θεωροῦν τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν μητέρα των πραγματικὴν εἰς τὸ χρῆμα, τὸ ὁποῖον δανείζει, χρῆμα ἰδικόν των. Διὰ τοῦτο καὶ ἐνδιαφέρονται περισσότερον καὶ αὐτῆς τῆς Τραπέζης διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἀγροτῶν.

Ἀκολούθως ὁ κ. Πρόεδρος παρεκάλεσεν ὅπως δι' ἐφέτος παρασχεθοῦν εἰς τοὺς καλλιεργητὰς ὡρισμέναι διευκολύνσεις. Ὁ κ. Λαμπρόπουλος ἐδέχθη εὐχαρίστως, ὅπως ἡ Τράπεζα παράσχῃ ταύτας.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Πρόεδρος καὶ οἱ παριστάμενοι Πρόεδροι τῶν Συνεταιρισμῶν Σουδενέϊκα καὶ Βραχνέϊκα ἐπεκαλέσθησαν τὴν προσοχὴν τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης ὑπὲρ τῶν Συνεταιρισμῶν των διὰ τὴν προμήθειαν ἁλωνίων καὶ μηχανῆς διὰ τὴν πρώτην κοινότητα, ἡ ὁποία εἶναι σιτοπαραγωγὸς εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἱδρυομένου ἐλαιοτριβείου εἰς τὴν δευτέραν, κατόπιν τῆς προσφάτου ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Ἀχαΐας κ. Γιώτης ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐξεφράσθησαν μὲ ζωηρὸν ἐνθουσιασμὸν διὰ τὸ θερμὸν ὑπὲρ τῶν παραγωγῶν ἐνδιαφέρον του.

Τέλος παρεκάλεσεν ὅπως ἐνισχυθοῦν οἱ ἱδρυθέντες δύο παραγωγικοὶ συνεταιρισμοί, ὁ εἷς τυροκομικὸς καὶ ὁ ἄλλος οἰνοποιητικός. Ὁ κ. Λαμπρόπουλος ἔδωκεν ἐντολὴν εἰς τοὺς παρευρισκομένους ἀνωτέρους ὑπαλλήλους τῆς Τραπέζης νὰ κρατήσουν σχετικὰς σημειώσεις.

Τὴν μεσημβρίαν ἡ Ἕνωσις τῶν Συνεταιρισμῶν παρέθεσε πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Λαμπροπούλου καὶ τῶν συνεργατῶν του γεῦμα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Μάζεστικ». Τοῦ γεύματος κληθεὶς μετέσχε καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς κ. Παπαηλιοῦ.

Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως ἤγειρε θερμὴν πρόποσιν ὑπὲρ τοῦ κ. Λαμπροπούλου καὶ τοῦ κ. Παπαηλιοῦ, τὸν ὁποῖον ηὐχαρίστησε διὰ τὰς μέχρι τοῦδε ὑπηρεσίας του πρὸς τοὺς ἀγρότας.

Ἀκολούθως ὁ κ. Λαμπρόπουλος μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ἑνώσεως, τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ Προέδρου Συνεταιρισμοῦ Βραχνεΐκων κ. Τσιλίρα, ἐξέδραμον μέχρι τοῦ χωρίου, ὅπου ἀνηγέρθη καὶ ἐγκαθίσταται τὸ νέον ἐλαιοτριβεῖον τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

Ὁ κ. Διοικητὴς ἐπεσκέφθη ὅλα τὰ διαμερίσματα τοῦ ἐλαιοτριβείου, συγχαρεὶς τὸν κ. Τσιλίδαν καὶ τὸν διευθυντὴν τοῦ Συν)σμοῦ κ. Παπακωνσταντόπουλον διὰ τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον τιμᾷ τὴν συνεταιριστικὴν ὀργάνωσιν καὶ προώρισται νὰ συμβάλῃ σπουδαίως εἰς τὴν οἰκονομικὴν βελτίωσιν τῶν ἀγροτῶν τοῦ χωρίου.

Τὴν 4ην ἀπογευματινὴν ὁ κ. Λαμπρόπουλος, ἐπέστρεψεν εἰς Πάτρας.

Σήμερον τὴν μεσημβρίαν ἀναχωρεῖ δι' Ἀθήνας.

ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Κατὰ τὴν διέλευσιν ἐκ τῆς πόλεώς μας ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης κ. Λαμπρόπουλος, τὸν ὁποῖον εἴδομεν, μᾶς ἐτόνισεν ὅτι μένει ἀπολύτως εὐχαριστημένος ἀπὸ τοὺς ἀγρότας, οἵτινες ἐστράφησαν καὶ εἰς ἄλλα προϊόντα, ἤτοι εἰς τὴν φυτουργίαν, συκοκαλλιέργειαν, φυτεύσαντες νέα συκοπερίβολα, ἀπεράντους ἐκτάσεις νέων δενδρυλλίων ἐλαιῶν, καθὼς καὶ εἰς τὴν ὀρεινὴν Τριφυλλίαν, ἡ ὁποία ἐφέτος παρήγαγε περὶ τὰς 200.000 ὀκάδας αἰγυπτιακὸ φυστίκι πωληθὲν χονδρικῶς πρὸς 23 δραχμὰς κατ' ὀκᾶν.

Ἐκτὸς τῶν ἄλλων προϊόντων εἴχομεν ἐφέτος τεραστίαν ἐξαγωγὴν πορτοκαλλιῶν εἰς Γερμανίαν ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀσφαλῶς ηὐξήθη ἡ ἐθνικὴ οἰκονομία μας κατὰ 20 ἑκατομμ. δραχμῶν.

Ἐν τέλει ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀγροτικῆς συνεβούλευσε τοὺς καλλιεργητὰς νὰ φροντίσουν διὰ τὴν ἐξευγένισιν τῆς καλῆς ποιότητος σταφίδος, ἁπλώνοντες ταύτην ἐπὶ χάρτου καὶ κάτωθεν ὑποστέγων.

Οἱ παραγωγοὶ ἔμειναν ἐνθουσιασμένοι ἀπὸ τὰς καλὰς συμβουλὰς τοῦ κ. Διοικητοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπεσκέφθη ἐπιτοπίως τοὺς ἀγρότας, συστήσας εἰς τούτους, ὅτι τὸ ἵδρυμα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης εἶνε ἵδρυμα ἰδικόν των καὶ πρέπει νὰ τὸ προφυλάττουν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ.

ΑΡΚΑΔΙΚΟΣ

Ο ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΕΛΕΥΣΙΝ ΤΟΥ κ.Κ. ΚΟΤΖΙΑ

ΘΕΡΜΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΝ

ΤΡΙΠΟΛΙΣ. Εἶναι ἀδύνατον νὰ περιγραφῇ ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ λαοῦ Γορτυνίας ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως καὶ ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως ὁ ὁποῖος ἐξεδηλώθη ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς διελεύσεως ἐκ τῆς ἐπαρχίας τοῦ ὑπουργοῦ κ. Κοτζιᾶ.

Ὅλα τὰ χωριὰ σημαιοστόλιστα ὑπεδέχοντο τὸν διερχόμενον ἐκπρόσωπον τῆς Ἐθν. Κυβερνήσεως μὲ συγκινητικὰς ἐκδηλώσεις ἐνῷ ἀπὸ τὸ ἱστορικὸν φρούριον ἐρρίπτοντο συνεχῶς κανονιοβολισμοὶ καὶ μάσκουλα. Οἱ κάτοικοι τῆς Γορτυνίας ἐν σώματι διεδήλουν τὴν ἀφοσίωσίν των πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. Ὁ ὑπουργὸς κ. Κοτζιᾶς ἀφοῦ ἐπεσκέφθη τὰ χωριὰ Λεβίδι, Βυτίνα, Λαγκάδια, ἔφθασε τὴν 6ην ἀπογευματινὴν εἰς Δημητσάνα, ὅπου ἔτυχεν πρωτοφανοῦς ὑποδοχῆς. Ὁ κ. Ὑπουργὸς συγκεκινημένος πατῶν ἱερὰ χώματα μετὰ τὴν ἐκφώνησιν λόγου του μετέβη εἰς κοινοτικὸν κατάστημα ὅπου ἐδέχθη τοὺς προέδρους Κοινοτήτων τῆς περιφερείας μετὰ τῶν δημοτικῶν Συμβουλίων. Ἐπίσης ἐδέχθη τὸν πρόεδρον τοῦ γεωργικοῦ Συλλόγου Παλαιοχωρίου, τὸν πρόεδρον τοῦ Πανγορτυνιακοῦ Συλλόγου Πολυτέκνων Γονέων Δεληβοριάν, Πρόεδρον Κατωτέρου Προσωπικοῦ Δημοσίων ὑπηρεσιῶν, Πρόεδρον Συνεταιρισμοῦ Συνδιοκτητῶν Δάσους Ράδον καὶ Κοινοτικοῦ τοιούτου ἱδρύματος, Συντηρήσεως Ἱστορικῶν Μονῶν Δημητσάνης συνεργασθεὶς μετ' αὐτῶν ἐπὶ ζητημάτων των καὶ λύσας πολλὰ ἐξ αὐτῶν.

Ἀκολούθως ἀνεχώρησε διὰ Καρύταινα Διερχόμενος διὰ χωρίου Στεμνίτσα ἠναγκάσθη νὰ σταθμεύσῃ. Τὸ Χωρίον ὁλόκληρον ἔπλεε εἰς τὴν κυανόλευκον. Αἱ ὁδοὶ εἶχον καλυφθῇ μὲ ὑφαντά.

Εἰς τὴν εἴσοδον εἶχε στηθῇ ἀψὶς μὲ ἐπιγραφάς:

— Ζήτω ὁ Βασιλεύς.
— Καλῶς μᾶς ἦλθες ὑπουργέ.
— Σκιὲς Ἡρώων παραστάται σας.

Εἰς τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως ὑπεδέχθησαν τὸν ὑπουργὸν ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος, οἱ ἱερεῖς, οἱ κάτοικοι καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων. Τὴν κάθοδον τοῦ ὑπουργοῦ ἐκ τοῦ αὐτοκινήτου ὑπεδέχθησαν μὲ ζητωκραυγὰς ἐνῷ ἀπὸ τὸ δεσπόζον τοῦ χωρίου ὕψωμα ἐρρίπτοντο μάσκουλα. Ὁ πρόεδρος προσεφώνησε τὸν ὑπουργὸν διερμηνεύσας τὴν χαρὰν τῶν κατοίκων, διότι διὰ πρώτην φορὰν βλέπουν νὰ πατῇ τὰ χώματα τῆς κωμοπόλεως ἡ ὁποία κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 21 εἶχεν ὁρισθῆ ἕδρα τῆς πρώτης Γερουσίας. ἐπίσημος ἀντιπρόσωπος Κυβερνήσεως διὰ νὰ ἐξετάσῃ ζητήματά των.

Ἀκολούθως ὁ ὑπουργὸς συνοδευόμενος ὑπὸ μαθητῶν καὶ κατοίκων μετέβη πεζῇ εἰς ἡρῷον τῶν πεσόντων ὅπου κατέθεσε στέφανον εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

«Ἐκ μέρους τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως καταθέτω τὸν στέφανον τοῦτον εἰς ἔνδειξιν αἰωνίας εὐγνωμοσύνης».

Ἐν συνεχείᾳ μετέβη εἰς τὸ Κοινοτικὸν Κατάστημα ὅπου ἐδέχθη τοὺς προέδρους τῶν γύρω Κοινοτήτων καὶ τῶν ὀργανώσεων καὶ ἐξήτασε τὰ ζητήματά των.

Συνεχίζων τὴν περιοδείαν του παρὰ τὸ ἀκατάλληλον τῆς ὥρας καὶ τῶν καιρικῶν συνθηκῶν, ἀνεχώρησε τὴν 6 καὶ 30' διὰ Καρύταιναν.

Εἰς τὴν δημοσίαν ὁδὸν ἠναγκάσθη νὰ σταματήσῃ ἀπὸ τοὺς κατελθόντας νὰ τὸν χαιρετίσουν προέδρους καὶ κατοίκους τῶν Κοινοτήτων Σύρνας καὶ Ἑλληνικοῦ. Ὁ ὑπουργὸς ἔφθασεν εἰς Καρύταιναν τὴν 8ην νυκτερινήν. Οἱ κάτοικοι ἀνέμενον καρτερικὰ ὅπως ἐκτηλώσουν τὰ αἰσθήματά των πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν. Ἡ ἐμφάνισις μακρόθεν τοῦ ὑπουργικοῦ αὐτοκινήτου ἔδωσε τὸ σύνθημα κανονιοβολισμῶν ἀπὸ τὸ ἱστορικὸν φρούριον Κολοκοτρώνη, χρησιμοποιηθέντος τοῦ ἱστορικοῦ πυροβόλου. Ἡ Καρύταινα παρουσιάζει ἐκπρεπέστατον ὄψιν μὲ τὰς λοιπὰς Κωμοπόλεις Γορτυνίας. Ὁ ὑπουργὸς συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν κατοίκων μετέβη πεζῇ εἰς τὸ κέντρον. Τὸν ὑπουργὸν προσεφώνησεν ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος καθηγητὴς Τσιγεύρης ἐκφράσας τὴν χαρὰν τῶν κατοίκων διότι ὑποδέχονται τὸν ἐπίσημον ἀντιπρόσωπον τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, ὁ ὁποῖος ἔφθασε μέχρι τοῦ χωρίου των διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν λαὸν καὶ νὰ ἀκούσῃ τὰ παράπονά του. Ὁ Ὑπουργὸς ἀπαντῶν ηὐχαρίστησε διὰ τὴν γενομένην ὑποδοχὴν καὶ ἐκάλεσεν ὅλους εἰς συνεργασίαν διὰ νὰ φέρῃ εἰς πέρας ὁ ἀρχηγὸς τὸ ἀναληφθὲν ὑπ' αὐτοῦ μέγα ἔργον τῆς ἀναδημιουργίας τῆς Ἑλλάδος. Ἀκολούθως ἐδέχθη προέδρους κοινοτήτων Καρυταίνης καὶ τῶν πέριξ. Ἐπίσης τὸν κ. Θωμόπουλον πρόεδρον σχολικῆς Ἐφορείας Κρυονερίου, τὸν πρόεδρον τῶν Πολυτέκνων, πρόεδρον φιλοδασικοῦ συλλόγου, τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν κτηνοτρόφων, ἀκούσας τὰ ἐκκρεμῆ ζητήματά των.

Ὁ Ὑπουργὸς ἀκολούθως προεπέμφθη ἐνθουσιωδῶς ἀπὸ τοὺς κατοίκους μέχρι τῆς ἐξόδου τῆς πόλεως ἀνεχώρησεν εἰς Ἀνδρίτσαιναν ὅπου ἀφίκετο τὴν 10ην νυκτερινήν. Παρὰ τὴν πίπτουσαν ραγδαίαν βροχὴν καὶ τὴν χάλαζαν ὁλόκληρος ὁ πληθυσμὸς Ἀνδριτσαίνης εὑρίσκετο ἐπὶ ποδός. Ἡ ἐμφάνισις τοῦ Ὑπουργοῦ προεκάλεσε θύελλαν ζητωκραυγῶν. Τὸν κ. Κοτζιᾶν προσεφώνησε ὑπὸ βροχὴν ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος διαδηλώσας τὴν πίστιν τῶν κατοίκων εἰς τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν. Ὁ Ὑπουργὸς συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν μαθητῶν κατηυθύνθη εἰς τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν, ὁμιλήσας καὶ τονίσας ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἀποφασισμένη νὰ λύσῃ ὅλα τὰ ἐπείγοντα ἐπαρχιακὰ ζητήματα. Τὸν λόγον του διέκοπτον ἐπευφημίαι. Ἀκολούθως καὶ μέχρι μεσονυκτίου ὁ Ὑπουργὸς ἐδέχετο ἐπιτροπὰς καὶ προέδρους κοινοτήτων τῶν πέριξ. Ὁ Ὑπουργὸς ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀνδριτσαίνης τὴν 12ην νυκτερινὴν καὶ ἔφθασεν εἰς Τρίπολιν τὴν 4ην πρωϊνήν. Σήμερον Πέμπτην ἀνεχώρησε τὴν 8ην πρωϊνὴν διὰ Σπάρτην ὅπου θὰ παραμείνῃ μέχρι πρωΐας τῆς αὔριον, ὁπότε θὰ ἀναχωρήσῃ διὰ Μολάους, Μονεμβασίαν, Γύθειον κλπ.

ΣΠΑΡΤΗ. (Τηλεγραφικῶς.) Ὁ ὑπουργὸς Διοικητὴς Πρωτευούσης περατώσας τὴν περιοδείαν του ἀνὰ τὴν ἐπαρχίαν Γορτυνίας, ἀναχωρῶν δὲ σήμερον διὰ Λακωνίαν, ἀπέστειλε πρὸς τὸν ἐν Κρήτῃ εὑρισκόμενον Ἀρχηγὸν Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα:

«Ἔληξε περιοδεία Γορτυνίας, καὶ ἀρχίζει σήμερον Λακωνίας. Ἐπεσκέφθην Λεβίδιον, Βυτίναν, Λαγκάδια, Στεμνίτσαν, Ἑλληνικὴν Δημητσάναν, Σύρναν, Καρύταιναν καὶ Ἀνδρίτσαιναν Ὀλυμπίας. Κατὰ τὴν διαδρομὴν ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ πλεῖσται κοινότητες τὰς ὁποίας μοῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐπισκεφθῶ προσωπικῶς εἶχον ἑτοιμάσῃ ἀψῖδας ὡς καὶ πολυπληθέσταται ἀντιπροσωπεῖαι μὲ ἱερεῖς καὶ τὰ σχολεῖα των διέκοπτον τὴν διέλευσιν εἰς ὅλας τὰς ἄνω σταθμεύσεις. Κατὰ δεκάδας δὲ εἶχον συγκεντρωθῆ οἱ ἐκπρόσωποι τῶν γύρω Κοινοτήτων. Ὑπολογίζω ὅτι κατὰ τὴν χθεσινὴν ἡμέραν ἐπεκοινώνησα μὲ Προέδρους καὶ συμβούλια ἄνω τῶν ἑκατὸ κοινοτήτων τῆς περιφερείας Γορτυνίας. Ὑπῆρξαν δὲ καὶ κοινότητες τῶν ἀπομεμακρυσμένων περιφερειῶν αἱ ὁποῖαι ἐκπροσωπεύθησαν διὰ νὰ διαδηλώσουν τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν πίστιν των. Αἱ χθεσιναὶ ἐκδηλώσεις ὑπερβαίνουν τὴν ἱκανότητα τῆς περιγραφῆς. Ἀφάνταστος ἡ Συλλογικὴ καὶ πάνδημος ἡ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιφυλάξεως ἦτο ἡ ἐκδήλωσις. Εἰς ὅλα τὰ χωριὰ καὶ τὰς κωμοπόλεις ὁ σημαιοστολισμὸς ἦτο πλήρης κυρίως δὲ ὅλα τὰ μπαλκόνια, καὶ τὰ παράθυρα πρὸς τιμὴν τοῦ ἐκπροσώπου ὑμῶν εἶχον τοποθετήσει προικιὰ καὶ ἔργα χειροτεχνίας τάπητες καὶ ἄλλα εἰς τρόπον ὥστε ἡ εἴσοδος εἰς χωριὰ μὲ δρόμους στρωμένους μὲ δάφνας, μὲ ἀψῖδας «Ζήτω Βασιλεύς», «Ζήτω ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης», «Ζήτω ἡ 4η Αὐγούστου», μὲ ἐγχώρια ὄργανα, μὲ κωδωνοκρουσίας γενικάς, μὲ χωρικοὺς ἐνδεδυμένους ἐγχωρίας ἐνδυμασίας, μὲ παιδιὰ σχολείων τὰ ὁποῖα ἐκράτουν μικρὲς σημαῖες, μὲ προσφωνήσεις των, μὲ λόγους των, μὲ περιποιήσεις των, ἐνεφάνιζον τμήματα τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος κυριολεκτικῶς παραληροῦντα ἀπὸ ἄδολον ἐθνικὸν ἐνθουσιασμόν. Χαρακτηριστικὸν τοῦ τοῦ λόγῳ συνεχῶν κατὰ διαδρομὴν διακοπῶν ὑπὸ χωρικῶν εἶνε ἡ καθυστέρησις εἰς ἄφιξιν Δημητσάνης ἐπὶ τετράωρον ὅτε ἔφθασα περὶ τὴν 10ην νυκτερινὴν ὑπὸ χάλαζαν καὶ βροχὴν εἰς Ἀνδρίτσαιναν, ἐν τούτοις δύναμαι νὰ βεβαιώσω τὸν κυβερνήτην, ὅτι οὐδεὶς ἀπουσίαζεν τοῦ ἐθνικοῦ προσκλητηρίου καὶ ὅτι αἱ ἐκδηλώσεις τῆς Ἀνδριτσαίνης, θὰ μείνουν εἰς πάντας τοὺς εὐτυχήσαντας νὰ ἴδουν αὐτάς, ἀλησμόνητες. Εἰς Ἀνδρίτσαιναν ἠναγκάσθην νὰ παραμείνω μέχρι τῆς 1.30' πρωϊνὴν καὶ ἔφθασα εἰς Τρίπολιν τὴν 5ην πρωϊνήν. Τοῦτο σημειώνω διὰ νὰ γείνῃ περισσότερον ἀντιληπτὸν πόσος ἐνθουσιασμὸς ἦτο εἰς Ἀνδρίτσαιναν. Εὑρίσκομαι σήμερον ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν ἀνθρώπου ὑποστάντος τὴν ὑψηλὴν ἐπίδρασιν τῆς χθεσινῆς ἐθνικῆς μυσταγωγίας καὶ διερωτῶμαι αὐτοὶ οἱ ἁγνοὶ Ἕλληνες, οἱ πραγματικοὶ ἐπαναστάται τῆς 4ης Αὐγούστου, οἱ ἐκριζώσαντες ἀπὸ τὴν ψυχήν των, πάντα τῆς παλαιᾶς ζωῆς, πῶς κατόρθωναν νὰ εἶναι εἵλωτες. Πρόεδρέ μου, διὰ τοῦ τηλεγραφήματός σας μοῦ διαγράψατε μὲ δύο λέξεις τὸν ἐνθουσιασμὸν τῆς Κρήτης. Ἐὰν εἴσθε εἰς τὴν Ἀρκαδίαν θὰ ἦτο καὶ σᾶς ἀδύνατον νὰ περιγράψητε τὸν καταπληκτικὸν ἐνθουσιασμόν. Εἶμαι ἐξαιρετικὰ εὐτυχὴς ποὺ ὑπηρετῶ τὴν ἰδέαν τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ ὅτι ἐπέτυχον παρ' ὑμῶν νὰ ἀντιπροσωπεύσω εἰς Πελοπόννησον, διὰ νὰ βαπτισθῶ μέσα εἰς αὐτὴν τὴν ἐθνικὴν κολυμβήθραν. Θεωρήσατε τὸν ἑαυτόν σας πανευτυχῆ, διότι ἡγεῖσθε τοιούτου ἀγῶνος.

Μὲ ἀγάπην
Κώστας Κοτζιᾶς»

ΣΠΑΡΤΗ. (τηλεγραφικῶς). Σήμερον τὴν πρωΐαν ἤρχισεν τὸ δεύτερον μέρος τῆς περιοδείας ἀνὰ τὴν Πελοπόννησον τοῦ Ὑπουργοῦ κ. Κοτζιᾶ περιλαμβάνων Λακωνίαν. Ὁ ἴδιος ἐνθουσιασμός, ἰδία ἡ προσήλωσις εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Νέου Κράτους.

Ἀκριβῶς εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Νομοῦ ὅπου τὸ χωρίον Σελασία εἶχε στηθῇ ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ Τριπόλεως—Σπάρτης διπλῆ ἀψὶς στολισμένη διὰ δαφνῶν, σημαιῶν, εἰκόνων τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Πρωθυπουργοῦ μὲ ἐπιγραφὴν «καλῶς ἤλθατε».

Κάτωθι τῆς ἀψῖδος ἦσαν συγκεντρωμένοι ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ Σχολείου. Ἦτο συγκινητικώτατον ἰδιαιτέρως τὸ θέαμα τῶν ἀγροτῶν οἱ ὁποῖοι ἐγκαταλείψαντες ἀγρούς των εἶχον προσέλθει εἰς τὴν ὑποδοχήν.

Ἡ ἄφιξις τοῦ κ. Κοτζιᾶ ἐχαιρετίσθη ἐνθουσιωδέστατα. Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος προσεφώνησε τὸν κ. ὑπουργὸν διαδηλώσας τὴν ἀφοσίωσιν ὁλοκλήρου τῆς κοινότητος.

Προπεμπόμενος ἐνθουσιωδῶς ὁ κ. Κοτζιᾶς ἐσυνέχισεν τὸ ταξίδιόν του πρὸς τὰς κοινότητας Βουτιάνους καὶ Ἀφίσσους ὅπου ἔτυχε καὶ ἐκεῖ θερμῶν ἐκδηλώσεων.

Τὴν 11ην πρωϊνὴν ὁ κ. ὑπουργὸς ἔφθασε εἰς τὴν Σπάρτην. Ἡ πόλις εὑρίσκετο κυριολεκτικῶς ἐπὶ ποδὸς πλέουσα εἰς τὰ ἐθνικὰ χρώματα. Ὁ κ. Κοτζιᾶς κατηυθύνθη εἰς τὸ δημαρχεῖον ὅπου τὸν ὑπεδέχθη ὁ κ. δήμαρχος, ὁ Μητροπολίτης μεθ' ὁλοκλήρου τοῦ κλήρου.

Ὁ δήμαρχος προσεφώνησε τὸν κ. ὑπουργὸν διακηρύξας ὅτι ὁ λαὸς τῆς Σπάρτης πρῶτος ἐτάχθη παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἐθνικοῦ κυβερνήτου ἀπὸ τῆς 4ης Αὐγούστου.

Ἐπίσης τὸν κ. Κοτζιᾶν προσεφώνησεν ὁ πρόεδρος τῶν παλαιῶν πολεμιστῶν.

Ἀπήντησε διὰ μακρῶν ὁ κ. ὑπουργὸς τονίσας τὴν σημασίαν τῆς ἐπαναστάσεως τῆς 4ης Αὐγούστου.

Ἀκολούθως ἐδέχθη τὰς ἀρχάς. Τὴν μεσημβρίαν ἀφοῦ ἐγευμάτισεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Μητροπολίτου μετέβη εἰς τὸ γυμνάσιον ὅπου εἶχον συγκεντρωθεῖ οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι τῶν σχολείων. Ὁ κ. ὑπουργὸς ἀπευθυνόμενος πρὸς τὴν νεολαίαν ἐτόνισεν τὴν συγκίνησίν του διότι συνεχίζουν τὴν Σπαρτιατικὴν παράδοσιν καὶ προσήλωσιν πρὸς τὴν πατρίδα. Ἐκάλεσεν εἶτα εἰς ἅμιλλαν τοὺς μαθητὰς καὶ μαθητρίας τοῦ γυμνασίου ὁρίσας βραβεῖον καθόδου εἰς Ἀθήνας. Ἀκολούθως ἀνεχώρησε ἐπευφημηθείς.

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Η ΠΑΙΔΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ ΤΟΥ ΜΠΕΝΙΤΟ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

Στὶς 2 τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς 29ης Ἰουλίου τοῦ 1883 ἦλθε στὸν κόσμο ὁ Μπενίτο Μουσσολίνι, ὁ σημερινὸς δικτάτωρ τῆς Φασιστικῆς Ἰταλίας.

«Οἱ χωρικοὶ ἦταν ἕτοιμοι νὰ ἑορτάσουν τὴν ἐπέτειο τῆς ἐνορίας των «ντέλλε Καμμινάτε» τῆς ὁποίας τὸ παλαιὸ ἐρειπωμένο κωδωνοστάσιον δεσπόζει, κατὰ τρόπον ἐπιβλητικὸν καὶ μεγαλοπρεπῆ, ὁλοκλήρου τῆς πεδιάδος τοῦ Φόρλι. Ὁ ἥλιος εἶχεν εἰσέλθει εἰς τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Λέοντος πρὸ ὀκτὼ ἡμερῶν». Μὲ αὐτὰ τὰ λόγια, ὁ Μουσσολίνι χαρακτηρίζει τὴν ἡμέρα τῆς γεννήσεώς του.

Τὸν πατέρα του τὸν λέγανε Ἀλέξανδρο. Ὁ τελευταῖος δὲν εἶχε πάει ποτὲ σχολεῖο καὶ ὅταν ἔγινε δέκα χρόνων, τὸν ἔστειλαν στὸ γειτονικὸ χωριὸ Ντοβαλντόλα γιὰ νὰ ἐπιδοθῇ στὴ τέχνη τοῦ σιδηρουργοῦ. Ἀπὸ τὴ Ντοβαλντόλα ἐπῆγε στὴ Μέλντολα ὅπου ἐσχετίστηκε, κατὰ τὰ ἔτη 1875—1880, μὲ τοὺς διεθνιστὰς καὶ τὰς θεωρίας των. Ἀργότερα, καταρτισμένος ἀρκετὰ στὴ τέχνη του, ἄνοιξε ἕνα σιδηρουργεῖο στὴ Ντόβια. Ὁ πατέρας Μουσσολίνι βρῆκε ἐν τέλει δουλειὰ καὶ ἄρχισε νὰ διαδίδῃ τὶς ἰδέες τοῦ Διεθνισμοῦ. Κατήρτησε ἕνα τοπικὸ ὅμιλο διεθνιστῶν ὁ ὁποῖος ἔλαβε ἀμέσως ἀλματώδη ἐξέλιξι, ἀλλ' ἀργότερα ὅμως διελύθη ἀπὸ τὴν ἀστυνομία.

Ὁ Ἀλέξανδρος Μουσσολίνι συνελήφθη καὶ ἐφυλακίσθη ἀρκετοὺς μῆνες, ἀπέκτησε δὲ τὴν ἐλευθερία του ἀφοῦ ἐξέτισε τὴ ποινή του. Ὁ Ἀλέξανδρος κατήγετο ἀπὸ τὴ Ρωμάνια. Οἱ Ρωμάνιοι εἶναι μιὰ φυλὴ πολεμιστῶν ἢ μᾶλλον εἶναι ἄνθρωποι ποὺ δύσκολα κανεὶς ἠμπορεῖ νὰ τοὺς κυβερνήσῃ. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἐπολεμοῦσαν διὰ τὸν τεμαχισμὸν τῶν μεγάλων περιουσιῶν Αἱ «ἐρυθραὶ» ὀργανώσεις τῆς Ρωμανίας ἐξήγειραν τὰς λαϊκὰς μάζες.

Ὁ πατέρας τοῦ Μουσσολίνι, ὀπαδὸς τοῦ Κρίσπι καὶ τοῦ Μπακούνιν, Ρώσσου ἐπαναστάτου ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐπαναστάτας. Κάθε βράδυ οἱ πολιτικοί του φίλοι συνεκεντροῦντο μέσα στὸ σιδηρουργεῖο του καὶ πολλὲς φορὲς ξενύχταγαν ἐπάνω σὲ πολιτικὲς συζητήσεις. Ὁ Ἀλέξανδρος ἦταν γενναιόδωρος. Κάθε ἡμέρα ἦτο ἀδύνατο νὰ μὴν ἔχῃ στὸ σπίτι του δύο—τρεῖς ὁμοϊδεάτας του.

Ἐνῷ οἱ ἄνδρες ὡμιλοῦσαν γιὰ τὴ πολιτική, ἡ γυναίκα του, ἡ σινιόρα Ρόζα, ἐκαθότανε σὲ μιὰ γωνιὰ τῆς κάμαρας καὶ ἐμπάλωνε τὰ ἀσπρόρρουχα τῶν παιδιῶν, χωρὶς νὰ δίδῃ προσοχὴ σὲ ὅ,τι συζητοῦσαν. Τὰ παιδιὰ ἀπασχολοῦντο σὲ διάφορα πράγματα.

Γιὰ νὰ φανερώνῃ καὶ στὴ πρᾶξη τῆς πολιτικές του πεποιθήσεις, ὁ Ἀλέξανδρος Μουσσολίνι ἐφρόντισε, βαφτίζοντας τὰ παιδιά του, νὰ τοὺς δώσῃ ὀνόματα διασήμων ἐπαναστατῶν. Ὁ πρωτότοκος ἔλαβε τὸ ὄνομα Μπενίτο, πρὸς τιμὴν τοῦ Μπενίτο Χουαρέζ, Μεξικανοῦ ἐπαναστάτου, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐξεγερθῆ κατὰ τοῦ αὐτοκράτορος Μαξιμιλιανοῦ. Ὁ δευτερότοκος, ὁ Ἀρνάλδο, ἐπῆρε αὐτὸ τὸ ὄνομα ὡς ἐνθύμιον τοῦ Ἀρνάλδο ντὲ Μπρέσια, ποὺ ἦταν ἕνας Ἰταλὸς ἐπαναστάτης.

Ὁ Μπενίτο ἦταν τὸ παιδὶ ἀγαπημένο παιδὶ τῆς μητέρας του. Ἐκληρονόμησε ἀπ' αὐτὴν τὸν ἐρεθιστικὸ χαρακτῆρα της. Ὁ Μουσσολίνι ἀναφέρει κάπου γιὰ τὴ μητέρα του: «Ἡ δυστυχισμένη μου μητέρα ἦταν μιὰ γυναίκα πολὺ βασανισμένη. Πολλὲς νύχτες δὲν μποροῦσε νὰ κοιμηθῇ. Τὴν ἄκουγα νὰ σηκώνεται ἀπὸ τὸ κρεββάτι της καὶ νὰ κάνῃ βόλτες μέσα στὸ δωμάτιο γιὰ νὰ καταπραΰνῃ τὰ νεῦρα της. Αὐτὸ γινότανε δέκα καὶ εἴκοσι φορὲς τὴν ἴδια νύκτα. Τὸ πρωῒ φαινότανε τελείως ἐξηντλημένη.»

Ἐλάτρευε πραγματικὰ τὸν πρωτότοκο γυιό της. Ὅτι σφάλμα καὶ ἂν ἔκανε αὐτός, τὸν συγχωροῦσε καὶ ἐτάσσετο πάντα μὲ τὸ μέρος του. Ὁ πατέρας τοῦ Μουσσολίνι εἶχε ὅλως διάφορο χαρακτῆρα. Ἡ στάσις του ἦταν μᾶλλον αὐστηρά. Ἐὰν ὁ Μπενίτο δὲν ἐπρόσεχε καμμιὰ φορὰ τότε ποὺ ἐφύσαγε στὴ λάκα τοῦ σιδηρουργείου, ἐδεχότανε ἀποτόμως στοὺς ὤμους του τὸ δυνατὸ κτύπημα μιᾶς λωρίδος, ἡ ὁποία τοῦ ὑπενθύμιζε ὅτι ὁ πατέρας του τὸν παρακολουθοῦσε πάντοτε μὲ τὰ ζωηρὰ μάτια του. Ὁ Μπενίτο τώσκαγε τότε περιπλανώμενος στὴν ἐξοχὴ μέχρι ἀργὰ τὴ νύκτα.

Ἡ μητέρα τοῦ Μουσσολίνι ἦταν δασκάλα τῆς περιφερείας. Ἔδινε μαθήματα στὰ παιδιὰ τοῦ χωριοῦ μέσα σὲ μιὰ κάμαρα ποὺ βρισκότανε ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὸ παράπηγμα τοῦ σιδηρουργείου. Σ' αὐτὸ τὸ σχολεῖο ἐπήγαινε καὶ ὁ Μπενίτο καὶ ἄρχιζε νὰ μαθαίνῃ νὰ διαβάζῃ. Δὲν ἐπροχωροῦσε ὅμως τότε καλὰ στὰ μαθήματα, γιατὶ ὁ Μπενίτο δὲν μποροῦσε νὰ καθήσῃ φρόνιμος στὸ θρανίο του. Πολλὲς φορὲς τὸν ἔπιαναν ἐπ' αὐτοφώρῳ νὰ τσιμπάῃ τὰ πόδια τῶν μικρῶν συμμαθητῶν του κάτω ἀπὸ τὰ θρανία ἢ νὰ κάνῃ διαφόρους μορφασμοὺς στὰ κοριτσάκια. Ἡ σινιόρα Ρόζα εὕρισκε τὸν μπελά της μὲ τὸ γυιό της. Πῶς μποροῦσε νὰ ἐπιβάλῃ πειθαρχία, ὅταν τὸ παιδί της ἔκανε τὴ περισσότερη ἀταξία; Ἐκτὸς τούτου, ὁ Μπενίτο ἦταν τὸ φόβητρο τῶν παιδιῶν. Ἔτσι, ὅταν πηγαίνανε ἐκδρομή, αὐτὲς κρυβότανε πίσω ἀπὸ ἕνα λοφίσκο, ἀφοβίως δὲ πεταγότανε καὶ ἔσκιαζε τὰ κοριτσάκια. Ζωηρὴ συμπάθεια εἶχε γιὰ τὸ κορίτσι ἑνὸς ἀγρεπαυλίτου, τὸ ὁποῖον ἔφερε στοὺς ὤμους του κάτι μεγάλα καλάθια. Τῆς ἔλεγε καμμιὰ φορὰ μὲ αὐταρχικὸ ὕφος: «Ἕνα φιλάκι, Μαριέττα.» Καὶ ὅταν ἡ μικρά, τρέμουσα, τοῦ ἔδινε τὸ φιλί, τὴν ἅρπαζε ἀπὸ τὰ καλάθια καὶ κατόπιν τώσκαγε.

***

Ὁ Ἀρνάλδος, ὁ ἀδελφός του, ἀρκετὰ εὐπαρουσίαστος καὶ μορφωμένος, ἦταν πολὺ ἀφωσιωμένος στὸν Μπενίτο. Στὴν ἐπίσημη μονογραφία τοῦ Ντεόντσα διαβάζει κανεὶς τὰ ἑξῆς: «Ὁ Μπενίτο τὸν διεύθυνε, ἔπαιζε μαζί του, τὸν ἐβασάνιζε καὶ ταυτοχρόνως τὸν ἐπαίδευε ὅπως αὐτὸς ἤθελε, παρουσιαζότανε δὲ ὡς δεσποτικὸς προστάτης, ὁ ὁποῖος ἀπαιτοῦσε πλήρη ὑποταγὴν καὶ ἕνα εἶδος λατρείας ἐμπνεομένης ἀπὸ τὸν φόβο.»

Ἀναπολῶντας τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ζωῆς του, ὁ Μουσσολίνι ἀναφέρει:

«Ἤμουνα ἕνα μικρὸ παιδὶ τοῦ δρόμου ἀνήσυχο, πάντα ἕτοιμο νὰ τσακωθῶ καὶ ἀρκετὲς φορὲς μὲ φέρνανε στὸ σπίτι μου μὲ τὸ κεφάλι ματωμένο. Τώρα ὅμως ξέρω πῶς νὰ ἐκδικοῦμαι. Κατὰ τὶς διακοπὲς τῶν σχολείων ἔπαιρνα ἕνα ξυνάρι καὶ μαζὶ μὲ τὸν ἀδελφό μου, ἐπερνοῦσαμε τὸν καιρό μας, πλατύνοντας τὸ ποτάμι. Μιὰ ἡμέρα ἔκλεψα τὰ πουλιὰ ἀπὸ ἕνα κλουβί. Ὁ κάτοχος τοῦ κλουβιοῦ μὲ ἐκυνήγησαν καθὼς τώσκαγα τρεχάλα πηδῶντας βουναλάκια καὶ ποτάμια χωρὶς νὰ ἐννοῶ ν' ἀφήσω τὴ λεία μου.

Ἕνα ὡραῖο ἀνέκδοτο ρίχνει ἄπλετο φῶς στὸν χαρακτῆρα τοῦ Μουσσολίνι ὅταν ἦταν ἑπτὰ χρόνων. Ἕνας μικρὸς συμμαθητής του τοῦ εἶχε πάρει κάποτε ἕνα παιγνίδι. Καὶ καθὼς ὁ Μπενίτο τὸ διεκδικοῦσε, δέχεται ἀπὸ τὸν ἄλλο ἕνα καλὸ ξυλοδαρμό. Ὁ μικρὸς Μουσσολίνι ἐπῆγε, κλαίοντας καὶ ἀφηγήθη στὸν πατέρα του ὅ,τι εἶχε πάθει. Τότε αὐτὸς τοῦ λέγει: «Πῶς σ' ἔδειραν χωρὶς νὰ ἐκδικηθεῖς. Μάθε λοιπὸν νὰ ὑπερασπίζῃς τὸν ἑαυτόν σου σὰν ἄνδρας καὶ νὰ μὴ παραπονῆσαι σὰν κορίτσι» Ὁ Μπενίτο πέρασε ὅλη ἐκείνη τὴν ἡμέρα, ἀκονίζοντας μιὰ πέτρα. Ὅταν ἐτελείωσε, ἄρχισε νὰ ψάχνῃ γιὰ νὰ εὕρῃ τὸ παιδὶ ποὺ τὸν εἶχε κτυπήσει. Καὶ ὅταν τὸ εὕρηκε, ἐπῆγε κατ' εὐθεῖαν μπροστά του καὶ τοῦ λέγει:

«Μ' ἐκτύπησες ἔ; Νὰ λοιπόν, αὐτὸ θὰ σὲ μάθῃ νὰ μὴ τὸ ξανακάμῃς». Καὶ τὸν ἐσημάδεψε μὲ τὴν πέτρα στὸ μέτωπο, ἀπ' ὅπου ἄρχισε νὰ τρέχῃ τὸ αἷμα.

Εἶναι φυσικὸν ὅτι ἡ σινιόρα Ρόζα ἄρχισε ν' ἀνησυχῇ γιὰ τὸ μέλλον τοῦ παιδιοῦ της. Αἰσθανότανε ὅτι δὲν ἦταν ἱκανὴ νὰ τὸν σταματήσῃ εἰς τὶς παρεκτροπές του καὶ προσεπάθησε νὰ πείσῃ τὸν ἄνδρα της νὰ κλείσῃ τὸν Μπενίτο σὲ κανένα ἐκπαιδευτήριο. Ὁ Ἀλέξανδρος Μουσσολίνι ὅμως, ὁ παλαιὸς ἐπαναστάτης, δὲν ἤθελε ν' ἀκούῃ γιὰ ἐκπαιδευτήριο ὅπου τὸ παιδί του θὰ ἐμορφώνετο ἀπὸ παπάδες. Ἐν τούτοις ἡ μητέρα ἐπέμενε ὅπως ὁ Μπενίτο τοποθετηθῇ στὴ σχολὴ τῶν Σαλεζιανῶν, στὴ Φαέντζα.

«Ὁ πατέρας μου, λέγει ὁ Μουσσολίνι, ἦταν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἀντιθέτου γνώμης πρὸς αὐτὸ τὸ διάβημα. Στὸ τέλος ὅμως ὑπεχώρησε. Κατὰ τὶς τελευταῖες ἑβδομάδες ποὺ προηγήθησαν τῆς ἀναχωρήσεώς μου ἀπὸ τὸ πατρικὸ σπίτι, εἶχα γίνει πιὸ ἀνήσυχος ἀκόμη. Δὲν μπορῶ νὰ θυμηθῶ ἐὰν ὁ χωρισμὸς αὐτὸς μὲ τοὺς οἰκείους μου μὲ ἐλύπησε. Ἡ Χάντβιγκ, ἡ ἀδελφή μου, ἦταν τότε τριῶν χρόνων καὶ ὁ Ἀρνάλδος ἑπτά. Θυμᾶμαι ὅμως καλὰ τὴ στενοχώρια ποὺ ἐπέρασα, ἀφήνοντας τὸ πουλὶ ποὺ τὸ ἐφύλαγα σ' ἕνα κλουβί, κοντὰ στὸ παράθυρό μου.»

Η ΥΓΕΙΑ ΤΟΥ κ. ΕΡΡΙΟ

ΛΥΩΝ. —Ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας τοῦ κ. Ἐρριὸ παραμένει στάσιμος.

Τὰ βρογχικὰ φαινόμενα καὶ ὁ πυρετὸς ἐξακολουθοῦν.